

1160**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 1 grudnia 2000 r.

w sprawie szczegółowych zasad udzielania pomocy uchodźcom, wysokości świadczeń pieniężnych, form i zakresu pomocy, trybu postępowania w tych sprawach oraz warunków wstrzymania pomocy lub jej odmowy.

Na podstawie art. 24a ust. 6 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414, Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 20, poz. 170, Nr 79, poz. 885 i Nr 90, poz. 1001 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 19, poz. 238) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pomocy mającej na celu wspieranie procesu integracji udziela uchodźcy starosta lub działający z jego upoważnienia kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie właściwy ze względu na miejsce zamieszkania uchodźcy.

2. Pomocy, o której mowa w ust. 1, udziela się na wniosek uchodźcy, zwany dalej „wnioskiem”, złożony w terminie 30 dni od dnia uzyskania przez niego statusu uchodźcy, z zastrzeżeniem § 8.

3. Pomocy, o której mowa w ust. 1, udziela się, przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, w zależności od uzasadnionych, indywidualnych potrzeb uchodźcy, ustalonych na podstawie przeprowadzonego wywiadu środowiskowego (rodzinnego) i zawartych w indywidualnym programie integracji, zwanym dalej „programem”.

4. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przysługuje począwszy od miesiąca kalendarzowego, w którym uchodźca wystąpił z wnioskiem o jej udzielenie.

5. Wniosek obejmuje małoletnie dzieci uchodźcy oraz jego małżonka, jeżeli posiadają status uchodźcy.

6. Wniosek powinien zawierać pisemną deklarację o zamiarze zamieszkania na terenie określonego po-

wiatu oraz o gotowości przystąpienia do uzgodnionego programu.

7. Do wniosku należy dołączyć kopie:

- 1) decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o nadaniu statusu uchodźcy,
- 2) dokumentu podróży wydanego przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 3) zezwolenia na zamieszkanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) innych dokumentów, którymi dysponuje uchodźca, mogących pomóc w opracowaniu programu.

§ 2. Uchodźcy przysługują świadczenia pieniężne na utrzymanie i pokrycie wydatków związanych z nauką języka polskiego w łącznej wysokości:

- 1) w okresie pierwszych 6 miesięcy:
 - a) do 1000 zł miesięcznie — dla osoby samotnie gospodarującej,
 - b) do 700 zł miesięcznie na osobę — w rodzinie 2-osobowej,
 - c) do 600 zł miesięcznie na osobę — w rodzinie 3-osobowej,
 - d) do 500 zł miesięcznie na osobę — w rodzinie liczącej 4 i więcej osób,
- 2) w okresie od 7 do 12 miesięcy:
 - a) do 900 zł miesięcznie — dla osoby samotnie gospodarującej,
 - b) do 630 zł miesięcznie na osobę — w rodzinie 2-osobowej,
 - c) do 540 zł miesięcznie na osobę — w rodzinie 3-osobowej,
 - d) do 450 zł miesięcznie na osobę — w rodzinie liczącej 4 i więcej osób.

§ 3. 1. Pomoc, o której mowa w § 2, przyznawana jest w formie:

- 1) zasiłku pieniężnego na utrzymanie, zwanego dalej „zasiłkiem”, przeznaczanego w szczególności na pokrycie wydatków na żywność, odzież, obuwie, środki higieny oraz opłat mieszkaniowych,
- 2) opłaty z tytułu wydatków związanych z nauką języka polskiego.

2. Zasiłek nie może być niższy niż 350 zł miesięcznie na osobę.

3. Zasiłek wypłaca się w terminie do 15 dnia każdego miesiąca.

4. Opłatę z tytułu nauki języka polskiego pokrywa się w terminach ustalonych z podmiotem prowadzącym naukę.

5. Część zasiłku oraz opłata, o której mowa w ust. 1 pkt 2, mogą być, w uzgodnieniu z uchodźcą, wydatkowane bezpośrednio przez powiatowe centrum pomocy rodzinie.

§ 4. 1. Program zawiera zobowiązania:

- 1) kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie do:

- a) udzielania uchodźcy informacji dotyczącej pomocy określonej w programie oraz warunkach jej wstrzymania lub odmowy udzielenia,
- b) współdziałania z uchodźcą oraz wspierania go w kontaktach ze środowiskiem lokalnym, w tym w nawiązaniu kontaktu z właściwym dla miejsca zamieszkania uchodźcy ośrodkiem pomocy społecznej,
- c) pomocy w uzyskaniu możliwości zamieszkania, w tym w miarę możliwości w mieszkaniu chronionym,
- d) prowadzenia z uchodźcą pracy socjalnej,
- e) innych uzgodnionych z uchodźcą działań, wynikających z indywidualnej sytuacji życiowej uchodźcy,
- f) wskazania pracownika, zwanego dalej „realizatorem programu”, uzgadniającego z uchodźcą program oraz wspierającego uchodźcę w okresie realizacji tego programu,

2) uchodźcy do:

- a) zameldowania się w miejscu zamieszkania,
- b) zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy w terminie ustalonym w programie oraz aktywnego poszukiwania możliwości podjęcia pracy,
- c) współdziałania oraz kontaktowania się uchodźcy z realizatorem programu w ustalonych terminach, nie rzadziej jednak niż 2 razy w miesiącu,
- d) innych uzgodnionych z realizatorem programu zobowiązań, wynikających z indywidualnej sytuacji życiowej uchodźcy,
- e) przestrzegania zobowiązań przyjętych w programie.

2. Starosta lub działający z jego upoważnienia kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie przekazuje wojewodzie uzgodniony z uchodźcą program wraz z przewidywanymi kosztami jego realizacji.

§ 5. W przypadku gdy status uchodźcy uzyskała osoba niepełnoletnia pozbawiona pieczy rodziców lub opiekuna prawnego, kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie zawiadamia właściwy sąd opiekuńczy.

§ 6. 1. Pomoc, o której mowa w § 2, może zostać wstrzymana w przypadku:

- 1) uporczywego, zawinionego niewykonywania przez uchodźcę zobowiązań przyjętych w programie — przez okres do 3 miesięcy,
- 2) wykorzystywania pomocy w sposób rażąco niezgodny z celem, na jaki została przyznana — przez okres do 3 miesięcy,
- 3) udzielenia przez uchodźcę nieprawdziwych informacji o swojej sytuacji życiowej — do czasu wyjaśnienia okoliczności udzielenia takich informacji,
- 4) gdy upłynęło 60 dni pobytu uchodźcy w zakładzie opieki zdrowotnej — do czasu opuszczenia przez niego zakładu,
- 5) wszczęcia przeciwko uchodźcy postępowania karnego — do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

2. W przypadku gdy po upływie okresu wstrzymania pomocy nie ustały przyczyny, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, następuje odmowa udzielenia pomocy.

3. Odmowa udzielenia pomocy, o której mowa w § 2, następuje ponadto, gdy:

- 1) uchodźca, wobec którego kontynuowana jest uprzednio wstrzymana pomoc, ponownie dopuszcza się działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3,
- 2) uchodźca skazany został prawomocnym wyrokiem sądu,
- 3) cudzoziemiec został pozbawiony statusu uchodźcy.

§ 7. 1. W przypadku zmiany przez uchodźcę miejsca zamieszkania, realizację programu przejmuje powiat właściwy ze względu na nowe miejsce zamieszkania uchodźcy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, starosta właściwy ze względu na dotychczasowe miejsce zamieszkania uchodźcy zawiadamia starostę właściwego

ze względu na nowe miejsce zamieszkania uchodźcy oraz przekazuje realizowany program.

3. W przypadku gdy zmiana miejsca zamieszkania uchodźcy związana jest ze zmianą województwa, starosta właściwy ze względu na dotychczasowe miejsce zamieszkania uchodźcy informuje o tym właściwych wojewodów.

§ 8. Cudzoziemcy, którzy uzyskali status uchodźcy w okresie od dnia 1 stycznia 1998 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia, jeżeli przebywają i zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą wystąpić z wnioskiem o udzielenie pomocy, o której mowa w § 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Społecznej:

w z. J. Staręga-Piasek